

หัวข้อวิจัย	การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ในชั้นเรียนของนักศึกษา ปวช.2 ราชวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในจันทบุรี
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางสาวนันทิชา ทองเจียว
หน่วยงาน	วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ในชั้นเรียนของนักศึกษา ปวช.2 ราชวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ในชั้นเรียนของนักศึกษา ปวช.2 ราชวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในจันทบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 57 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คืออัตราร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 78.0 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 22.0 คิดเป็นร้อยละ 92.0 ชั้น ปวช.2 และมีผลการเรียน (GPA) 2.01-3.00 คิดเป็นร้อยละ 88.0

2. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

2.1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนของนักศึกษา ปวช.2 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) อยู่ในระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.34 และเมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายสวย มีค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไรเพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าขอบคุณซึ่งเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.04

2.2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนของนักศึกษา ปวช.2 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยรวมนักศึกษามีความ

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านเรื่องสั้นวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษา ระดับชั้นปวช.1
ชื่อผู้วิจัย	นางชญาภา สร้อยทอง
สถานก	สามัญสัมพันธ์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านเรื่องสั้นวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมการอ่านเรื่องสั้นที่มีภาพประกอบ และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกการตลาดและบัญชี จำนวน 40 คน โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นที่ครูกำหนดให้ และให้นักเรียน หลังจากนั้นทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากนั้นวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ พร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบประเมินหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องสั้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 เรื่องการเขียนผังงาน สำหรับนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัย นางศรียรรณ มณีวงศ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม การศึกษาครั้งนี้เป็นการ
วิจัยเชิงทดลอง มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
กระบวนการกลุ่มและเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ใน
การศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
นักศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม
วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 12 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ(%)
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม พบว่า ก่อนการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 12.50 คิดเป็นร้อยละ 62.50 หลัง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยรวม 15.00 คิดเป็นร้อยละ 75.00 ซึ่งจาก
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย
15.00 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 12.50 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ก

ชื่องานวิจัย : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย
วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด

ผู้วิจัย : นางฉวี ชินพัฒน์

สถานศึกษา : วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

ปีการศึกษา : ภาคเรียนที่ 1/2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก CIPPA 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2561 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก CIPPA เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t

ผลการทดลอง พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก CIPPA พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน เฉลี่ย 6.4 และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.93

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์และแปลความหมาย วิชา การส่งเสริมการขาย ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้เป็นการจัดการเรียนรู้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อวิชา	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีตัวเงินของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวผกาแก้ว จันทระชาศรี
สถานศึกษา	การบัญชี
ภาคเรียนที่	1 ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียนวิชาการบัญชีตัวเงินของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพพุทธมงคล ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
 วิธีการบัญชีตัวเงินได้โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียน และ
 มีผลการทำแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียนวิชาการบัญชีตัวเงินของนักเรียนระดับชั้น
 ปวช.2 สาขางานการบัญชี ซึ่งมีปัญหาในการเรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจขณะทำการสอนทำ
 ใบฝึกปฏิบัติไม่สามารถทำแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียนได้ และส่งผลทำให้ไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ ผลจาก
 การทำแบบทดสอบหลังการใช้กระบวนการกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีผลคะแนน
 การทำแบบทดสอบสูงขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 2.75$) การใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อ
 หน่าย ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มอย่าง
 ง่ายด้วยการจับฉลาก ซึ่งสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มละ 2 คนมีความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนที่มีความสามารถ
 ในการเรียนสูงกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะทำการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า การร่วมมือกันเพื่อช่วย
 แก้ไขปัญหาที่พบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยเรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบเมื่อเรียน
 จบเนื้อหาในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นกว่าการเรียนแบบบรรยายตามปกติ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานฝึกฝีมือ ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัติทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อ ความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “ระเบียบวินัยในตนเอง”

ระเบียบวินัยในตนเอง นี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิต ประสบความสุขความเจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรคให้เกิดแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองนั้นจะทำให้ นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนานักเรียนให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การพัฒนาเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานฝึกฝีมือ” ของนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ ๑ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาเครื่องกล ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๒ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพรพิสัย จังหวัดสุรินทร์ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพัฒนาเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ ๑ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาเครื่องกล

หัวข้อวิจัย การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ผู้ดำเนินการวิจัย นายอนิรุทธิ์ ศรีสุวรรณ
หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของ นักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ อุทุมพร ที่ลงทะเบียนเรียนในแผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง ตอนเรียน A1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คืออัตราร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 100.0 เรียนแผนกวิชาช่างซ่อม บำรุง คิดเป็นร้อยละ 100.00 เรียนวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้นเป็นวิชาบังคับ คิดเป็นร้อย ละ 100.00 และเกรดหรือระดับคะแนนที่คาดว่าจะได้จากวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น $B = 3.00$ คิดเป็นร้อยละ 53.30
2. การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเอง

2.1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านห้องเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับวินัยในตนเองด้าน ห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือมีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่อาจารย์กำหนด มีค่าเฉลี่ย 4.80 รองลงมาคือ มีความตั้งใจเรียน โดยไม่นำขนม/อาหาร/เครื่องดื่ม มารับประทานในชั้น เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.47

2.2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ นักศึกษาอยากประสบความสำเร็จในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.67

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและ
มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นปวช.2 ปีการศึกษา 2560 แผนกวิชาช่างซ่อม
บำรุง ของวิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการ
เรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่
นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้า
สอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการ
เรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มี
ความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่ง
งานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วัสดุก่อสร้างและเทคนิคการทำงาน 2 (2106-2006) ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ผู้วิจัย : นายปริญญา ชัยพันธุ์
สถานศึกษา : วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วัสดุก่อสร้างและเทคนิคการทำงาน 2 (2106-2006) ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 5 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2)

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน ระดับชั้น ปวช.2 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วัสดุก่อสร้างและเทคนิคการทำงาน 2 (2106-2006) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือประสิทธิภาพทางการเรียนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้ $E_1 / E_2 = 82.13/86.59$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1 / E_2 คือ 80/80 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ชื่องานวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน
ชั้นปวช.1 แผนกก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

ชื่อผู้วิจัย

นายธนโก พรหมศรี

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพรผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 54 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.93

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง กลุ่ม 1,2 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ชื่อผู้วิจัย	นายวรยุทธ แซ่ทุ่น
ตำแหน่งผู้วิจัย	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษาผู้วิจัย	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2561
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การจัดทำวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง กลุ่ม 1,2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจรมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลโดยตาราง ประกอบคำบรรยาย

ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจรของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง กลุ่ม 1,2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โครงการ
(๓๑๐๔ ๘๕๐๑)
ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๒ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ผู้วิจัย : นายกิตติศักดิ์ กลิ่นดีปลี
สถานศึกษา : วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโครงการ (๓๑๐๔ ๘๕๐๑) ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๒ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๒ กลุ่ม ๑ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน ๑๔ คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2)

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน ระดับชั้น ปวส.๒ กลุ่ม ๑ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัย การอาชีพอุทุมพร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโครงการ (๓๑๐๔ ๘๕๐๑) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือ ประสิทธิภาพทางการเรียนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้ $E_1 / E_2 = ๘๐.๑๕/๘๒.๗๐$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1 / E_2 คือ ๘๐/๘๐ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการ เรียนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักเรียนของวิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยึดหลัก ๔ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง และด้านที่เกิดจากสภาพแวดล้อม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนในระดับชั้น ปวช.๑.กลุ่ม ๓,๔ สาขางานยานยนต์ จำนวน ๕๓ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับชั้น ปวช.๑กลุ่ม ๓,๔ สาขางานยานยนต์ รวมจำนวน ๑๐ คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert) ๕ ระดับ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักเรียน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๘๑ ค่าเฉลี่ย ๓.๐๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๒๔ เมื่อพิจารณาเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหาด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง, ปัญหาด้านการเรียนการสอน, ปัญหาด้านที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และปัญหาด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ตามลำดับ

หัวข้องานวิจัย

การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา วิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมรถยนต์ ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพอุทอง โดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัย

นายจิรเมธ บุชบงส์

ตำแหน่ง

ครูพิเศษสอน

พ.ศ.

2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา วิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมรถยนต์ ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพอุทอง โดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครื่องมือช่างยนต์ที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ทุกข้อดังนี้ความสนใจการใช้เครื่องมือช่างยนต์ โดยสรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือช่างยนต์ เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอตลอดจนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี